

Diplomová práce Ženská spirituální hereze na přelomu 13. a 14. století je rozdělena do dvou částí. Část první vysvětluje, jak vůbec fenoménu ženské spirituální hereze rozumět, tj. hledá její ideové předpoklady a pokouší se ji časoprostorově vřadit do plného kontextu dobových událostí. Text si klade za cíl od sebe neodtrhávat ortodoxní a heterodoxní církevní dění, poněvadž autor se za dobu své práce ujistil ve svém přesvědčení, že hranice mezi těmito dvěma oblastmi je rozporuplná. Část druhá představuje osudy tří žen, jejichž pojetí třetí osoby Trojice a svébytná religiózní aktivita vyprovokovaly hierarchickou církev k takové reakci, že byly jako nebezpečné heresiarchy spáleny na hranicích Milána, Paříže a Carcassonne.